

царь са склонява и допуша на Ереитъ да си отиджътъ.
(Исходък. в. 11, г. д. е. с. з. н. з. т. л. в. 1 — 38).

*§. 80. Ереитъ излѣзатъ изъ Египетъ водими
отъ огненъ стълпъ.*

Ереитъ излѣзохъ изъ Египетъ на число около шестъ стотинъ хиляды мѫжи освѣнь дѣцата и жены-тѣ. Прѣдъ тѣхъ са носяше облаченъ стълпъ денъ и огненъ стълпъ нощъ, като водачъ, и въ разстояніе на четыредесетъ години никога не ги остави този стълпъ. А подиръ малко дни множеството на Ереитъ стигнахъ на брѣговетъ на Червеното море. Исход. в. 39 — г. д. 1 — 4.)

§. 81. Мойсей раздѣля водите.

Малко слѣдъ туй расказа са Фараонъ, че отпуснахъ толкози хиляды хора, и като събра много войска, втурни са подиръ имъ. А Ереитъ, като гледахъ че отъ една страна имъ затваряше путь морето, а отъ другата ги гонише Фараонъ съ сичката си сила, обладахъ са отъ голѣмъ страхъ. Но тогази Богъ рече на Мойсей: „Прости си десницата на морето, и раздѣли водите, за да прѣминятъ сыновете Израилски прѣзъ него като по сухо.“ (Исход. д. 5 — 8.)

*§. 82. Ереитъ преминуватъ морето съ нена-
мокрени крака.*

Мойсей направи каквото му са заповѣда. Щомъ си прострѣ ржката къмъ морето, тозъ часть водите са раздѣлихъ и са натрупахъ отъ едната и отъ другата страна и силенъ вѣтъръ повѣя и изсушъ дѣното. То-